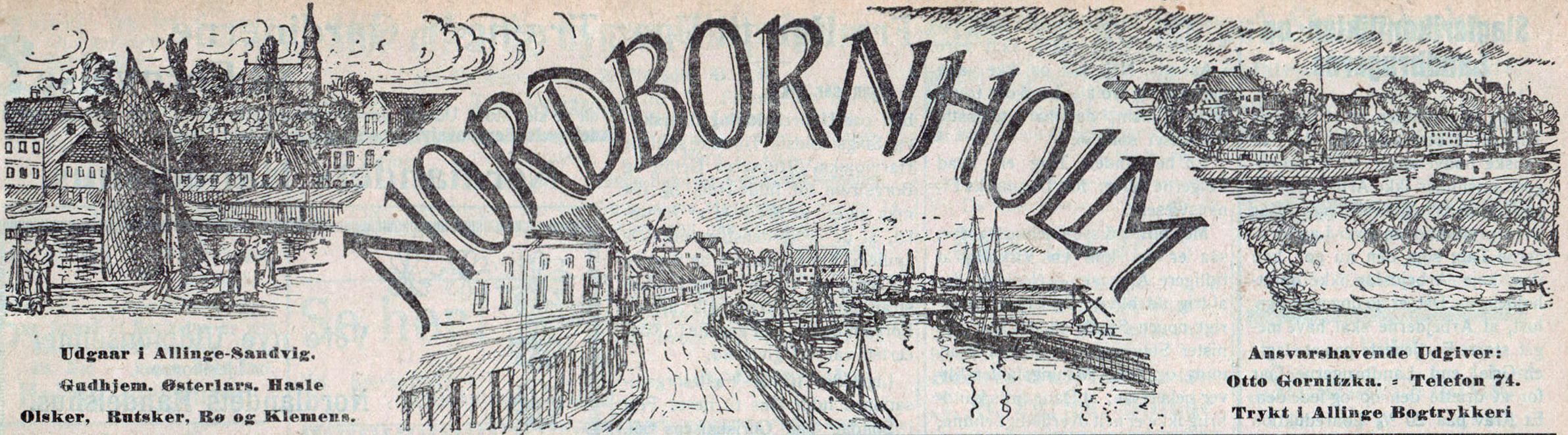

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Gudhjem. Østerlars. Hasle

Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 248

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 13. Maj

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1932

Den blaa Kjole.

Efter det engelske.

—0—

Clara Benson gik hen ad Vejen med en stolt Mine. Hun havde en flad, brun Pakke under Armen. Af dette skønnede Landsbyens Indbyggere straks, at Frøken Benson skulde have sig en ny Kjole.

„Dette bliver den tredje,“ sagde Fru Gooch til Fru Stedwick. „Gad vide, om det lykkes hende at kapre Josef Mirlin med den.“

„Aa, Josef er af dem, der betænker sig længe og meget. Faderen havde det paa akkurat samme Maade.“

„Aa, det ender nok med, at han bider paa,“ erklærede Fru Gooch. „Men han faar da Kam til sit Haar, saa hidsig som Clara er.“

Imens fortsatte Frøken Benson sin Vej til Sypigen, Frøken Enderby. Paa Vejen mødte hun en af sine Bekendte og kunde ikke lade være at vise hende en Snip af Kjoletøjet.

„Blaa“ bemærkede hun. „Blaa er jo Lykkefarve, ved Du.“

„Og se der!“ udbød Frøken Bessie Larter, „der er han!“

Josef Mirling kom rolig gaende henad Vejen og standsede foran dem.

„Godaften, Frøken Benson!“ udbød han — Tonefaldet var lidt tvunget. „Og Godaften, Frøken Larter.“

Frøken Benson lagde hurtigt Pakken sammen igen og skjulte den.

„Paa hvilken Kant skal De?“ spurgte hun.

„Hjem,“ svarede han kort.

Bessie Larter blev forlegen staaende et Stykke borte fra Parret.

„Ja — naa — jeg maa nok gaa,“ sagde Mirling, tydeligvis ilde til Mode ved at være alene med Frøken Benson. „Fint Vejr i Dag! Godaften Frøken Larter!“

For at undgaa at gøre Forskel tog han ikke Hatten af for nogen af dem. Han ventede, til han var kommet et lille Stykke bort, saa vinkede han til dem begge to.

„Synes Du ikke, han er forfærdelig sød?“ spurgte Frøken Benson i en øm Tone — hun fortsatte med at vinke, længe efter at Mirling havde holdt op med at vinke tilbage.

„Jeg synes, Du er meget heldig,“ sagde Frøken Larter ligefrem.

„Naturligvis er det endnu en Hemmelighed,“ bemærkede Frøken Benson. „Du maa ikke fortælle det en Sjæl, før jeg giver Dig Lov. Men Josef og jeg er kommet til en Forstaaelse. Og — og Du skal være Brudepige.“

„Jeg — jeg tror ikke, jeg kan det,“ svarede Frøken Larter bedrøvet. „Jeg tror ikke, jeg har Raad til at anskaffe mig en Kjole til det.“ Men fortæl mig — naar friede han?“

„Naa — ja — det — det har

han ikke gjort endnu,“ kom Frøken Bensons langsomme Svar. „Men — men vi — vi forstaar hinanden, og — ja, der staar kun tilbage at sige de nødvendige Ord. Men nu maa jeg skynde mig videre,“ sluttede hun og for afsted.

Hun traf den lille, tynde Sypige i fuldt Arbejde.

„Her kommer jeg med noget Kjoletøj,“ begyndte hun. „Og jeg vil gerne have Kjolen saa fiks, som De kan sy den — af af en særlig Aarsag.“

„Jeg ved det nok,“ sagde Frøken Enderby smilende. „Og jeg haaber, De lader mig sy Brudekjolen.“

De begyndte at konferere om Facon, og da de var kommet til Enighed om den, skulde der naturligvis tages Maal. Under dette hørte de en sagte Banken i Gulvet oven fra.

„Aah, De maa have mig undskyldt et Øjeblik!“ bad Frøken Enderby og skyndte sig ovenpaa.

Hun var borte nogle Minutter, men Frk. Benson var imens saa optaget af en Modejournal, at hun ikke ærgrede sig over dette Ophold.

„Det var kedeligt, De maatte vente,“ sagde Sypigen, da hun kom ned igen. Hendes Ansigt havde et bekymret Udtryk, og Stemmen skælvede lidt. „Jeg maatte gaa op til min Moder. Hun banker i Gulvet med sin Stok, naar hun behøver mig. — Hun er ikke rask i denne Tid og maa ligge til Sengs — Doktoren siger —“ Hun brød af med et Suk og greb atter fat i Centimetermaalet. „Lad os saa tage fat igen.“

Nogle Dage senere kom Frøken Benson for at prøve den betydningsfulde Kjole.

„Aa, den ser ud til at blive rigtig nydelig!“ erklærede hun, da Frk. Enderby kom ind med den prøvefærdige Dragt. Men da hun havde faaet den paa, forandrede hun Mening.

„De har gjort den for snæver!“ sagde hun hidsig. „De ødelægger den! De faar den ikke til, og —“

„Den skal nok blive god, naar den er færdig,“ lovede Frk. Enderby. „Jeg ved, den er ikke ganske, som den skal være, men jeg har desværre været saa optaget med Moder i den sidste Tid. Hun bliver værre og værre, og —“

„Det kan jeg ikke tage Hensyn til“, afbrød Frk. Benson vredt. „Naar De paatager Dem at sy for mig, venter jeg, De gør det ordentligt.“

„De har selvfølgelig Ret“, indrømmede Syersken skælvende. „Men jeg er saa bekymret og —“

„Ja, da burde De aldrig have lovet at sy den Kjole for mig“, afbrød Frk. Benson heftig. „Jeg ønsker specielt at faa denne Dragt saa smuk som muligt, og saa ødelægger De den — simpelthen ødelægger den.“

Jeg spørger manges Dansker lidt: Sig, kender du ret dit Land? du rejser bort, saa langt og vidt, og krør dig paa fremmed Strand, blandt meget du fortæller om Vin i dyben Kælder; men hvad er alt derude mod Danmark, som helt er dit, det Land, som er dit og mit.

Hvad er det for en Udfærds Aand, som lovpriser andre Maal, forstaa dog, at vor Skabers Haand har øst af sin Skønheds Skaal og rejst af Havets Bulder et Danmark paa sin Skulder, et Land saa stærkt og smidigt som Ungpilens slanke Vaand, der binder med faste Baand

Du sagn- og Sagafylde Land, for mig er du størst af alt; jeg fanger Sol paa hvidligt Sand og favnes af Havets Salt, i Dagens Konge-Glitter staar Vestens hvidgraa Klitter som Ørknens Pyramider, der gløder i Baal og Brand, og dog er den danske Strand.

Til Himmelbjerget gør et Hop og se, hvad du aldrig saa, den jydsk Landrygs svære Krop er kranset af Søer blaa, de milevide Agre faar Brøm af Skove fagre, og hundred Kirketaarne ses stræbe med deres Top mod Bjerget og Himlen op.

Følg Hedevejens dybe Spor til Dalen med Faar og Fæ, og Fauna og en Flora gror i Bakkernes lune Læ, August med Blomsterlyngen og Hedelærkens Syngen fortæller dig, at Jylland har Skønhed paa trælsom Jord, hvor Fliden til Huse bor.

Saa ligger der en dejlig Plet med Bakker og Fjord og Næs, En Landsdel, som blev aldrig træt at drage de tunge Læs Se, Sommer vinden svinger de Dybbøl Møllevinger, der hviskende fortæller: vort Folks Hverv var ikke let, men Troskaben vandt sin Ret.

Fra Als vi skuer Odins Ø, den frodige Abildgaard, en Aftendis af vejret Hø fra Engdraget mod os slaar. Imellem Bælt og Sunde sig strækker Bøgelunde, og Svendborgsundets Skibe staar ind fra den dybe Sø med Rigdom til Odins Ø.

Tag Sjælland rundt, og da jeg tror, du frydes ved Landets Pragt, paa Øens Hjørne, let mod Nord, staar Kronborg sin støtte Vagt, sydøstlig skinner Øen, den hvide, skønne Møen, nær ligger Lolland-Falster og Langelands, slanke Bror, et festligt, harmonisk Kor.

Bornholm, til dig staar al min Lyst, jeg gerne til dig gør Kur, din vildt forrevne Klippekyt jeg priser som stor Natur, fra Dueoddens Sande til Rytterknægten Pande gaar Paradisets Bakker — — aaja, der er tavst og tyst ved selve Naturens Bryst.

Mit Fædreland, du er den Bavn, der lyser fra Øst til Vest, fra Nord til Syd skal Danmarks Gavn staa Haanden og Hjertet næst, alt skal om dig sig dreje, frit Dannebrog skal vaje, og Sønerne sig fylker at bøde paa dine Savn til Ære for Danmarks Navn.

Du Borger og du Kvinde, bygd dig selv og dit danske Land, ej Elefanter gør til Myg, men vær i dit Virke sand, saa vi kan fremad vandre i Venskab med hverandre, lad Smaaligheden fare, og Fremtiden vorder tryk, dertil sættes Ryg mod Ryg.

E. Vestphall.

„Dersom De bare vil lade mig faa lidt mere Tid til den —“ bad den anden.

„Nej, De har lovet mig den paa Lørdag, og jeg vil give Dem Tid til da — ikke en Dag længere“, sagde Frk. Benson. Hendes berømte Hidsighed brød nu voldsomt ud. — „Og jeg vil ikke tage imod den, hvis den ikke er ordentlig. De bliver nødt til at betale Tøjet, De har ødelagt, og jeg vil aldrig oftere komme til Dem — aldrig!“

„Jeg skal gøre mit bedste!“ lovede Syersken. „Og De skal faa den paa Lørdag. Kom herind Lørdag Formiddag for at prøve den en Gang til, og saa kan De faa den med det samme. Jeg skal have den færdig til Lørdag. Netop nu i de allersidste Dage er Moder —“

Frøken Benson tog den nye Kjole af og tog den anden paa uden at tage mere Hensyn til Frøken Enderby og gik sin Vej. — Den følgende Lørdag var der en Scene i Frøken Enderbys lille Dagligstue. Ikke alene var den blaa Kjole ufærdig, men den passede slet ikke den rasende Frøken Benson, og hun skældte som en Tyrk paa Syersken.

Det lod mærkelig nok ikke til, at Frøken Enderby brød sig videre om det.

„Jeg skal betale Kjolen,“ sagde hun. „Nu, da Moder er bedre, ser jeg lysere paa Tilværelsen. Se her har De Pengene, Frøken Benson.“

Frøken Benson knejste med Nakken og gik sin Vej.

„Det skal ikke tage mig mere end halv Time at gøre den færdig,“ sagde Frøken Enderby til sig selv, idet hun tog den forsmaaede Kjole op. „Og saa stiller jeg den ud i Vinduet og sælger den til den første, som faar Lyst til at købe den.“

Frøken Bessie Larter var den første, som kom forbi, efter at Kjolen var udstillet. Hun kom egentlig for at spørge, hvordan det stod til med Fru Enderby, men saa fangede Kjolen hele hendes Opmærksomhed.

Forbauset og indtaget stirrede hun paa den. Prisskiltet, som stod paa, gjorde hende ganske forbauset Hun skyndte sig ind til Frøken Enderby.

Efter at have talt lidt frem og tilbage, fortalte Frøken Enderby til Slut omstændelig, hvad der var sket om Morgen.

„Og det er en Kjole, som netop vil passe for Dem!“ sluttede hun. „Den er maaske lidt for vid hist og her, men det er ingen Sag at rette paa det.“

„Men jeg har ikke Raad til det“, sagde Frøken Larter bedrøvet.

„Aa, De kan betale, efter som det passer Dem“, tilbød Frøken Enderby „Og blaåt er jo Lykkefarve, ved De.“

Og paa den Maade gik det til,

at det blev Frøken Larter, som næste Dag bar den bedaaende Kjole.

Frøken Benson vidste ikke noget om dette. Hun holdt sig inde for noget, som hun kaldte en slem Forkølelse, men som alle andre kaldte Gnavenhed.

Ikke desto mindre besøgte Fru Stedwick og Fru Gooch hende samme Aften.

„Du maa fortælle det“, sagde Fru Stedwick og puffede til sin Veninde.

„Josef Mirling har forlovet sig med Bessie Larter!“ plumpede Fru Gooch beredvilligt ud. „Det er ikke mere end en Time siden, han friede. Jeg og Fru Stedwick var de første, som fik det at vide, og saa gik vi lige til Dem. Vi mente, det vilde more Dem at høre det.“

„Men — men det var mig —!“ begyndte Frøken Benson.

„Det var Bessie Larter, han hele Tiden havde i Kikkerten“, sagde Fru Stedwick. „Men han lagde ikke sine Følelser for Dagen, for han vilde gerne være sikker paa sig selv først. Men da han fik hende at se i den blaa Kjole — den nye hun havde paa i Dag — kunde han ikke vente længere. Han maatte sige det.“

Frøken Bensons Følelser kan lettere tænkes end beskrives. Men den blaa Kjole udførte alligevel sin Mission.

Kaffens Indtog i Danmark.

Aar 1660 omtales Kaffen for første Gang paa Tryk her i Danmark i „Den danske Mercurius“.

Det er Digteren Anders Bording, der anmelder den, men ikke med særlig stor Glæde.

Han skriver:

Ved dette Pas man først til disse Nordens Lande fornemmer noget sært at føres over Strand. Man Sukkerlade, Te, samt Kaffe kalder det, men om sligt Dansken tjener, kan jeg ej vide ret. Jeg priser Hummel-Øl og anden Landsens Drikke, frem for sligt fremmed Kram, hvis Kraft jeg kender ikke Lad Indian og Tyrk med saadant fylde sig. Har jeg Øl, Vin og Mjød, jeg noksom hjælper mig.

Kunde Anders Bording ikke lide Kaffen, saa kunde Ludvig Holberg saa meget des mere. Han drak daglig mange Kopper Kaffe.

I en af sine Epistler omtaler han Kaffen. Han holder af den for to Aarsagers Skyld. For det første smagte den godt, og for det andet fortrængte den den slemme Spiritus. Det var nemlig almindeligt, at naar nogen aflagde Besøg, blev de — ogsaa Kvinderne — opvartede med en eller anden stærk Drik; men efter Kaffens Indførelse kunde man godt „gøre 10 Visitter paa en Eftermiddag og dog komme ædru hjem“.

Slagterikonflikten og Landbrugerne.

—o—

Slagterikonflikten er et Led i de Tilpasningsbestræbelser, der er ganske nødvendige. Vi Langbrugere misunder ikke Arbejderne en god Arbejdsfortjeneste, men naar Svineproduktionen giver Landbrugerne Tab, som den nu gør, kan den høje Arbejdsløn ikke oprettholdes. — Det er jo dog meningsløst, at Arbejderne skal have meget større Fortjeneste paa at slagte en Gris, end Landbrugerne faar for at drætte den op og fede den. Et Krav paa 20 % Lønreduktion maa under disse Forhold anses for meget rimeligt.

Der er fremkommet Udtalelser fra ansvarlig Side om, at Lønnen kunde Slagterierne maaske bestemme, men Farten eller Arbejdets tempoet bestemte Arbejderne selv. Dette er jo Trusel om Sabotage, og man faar den Tanke, at Arbejdernes Organisation spiller et højt Spil i denne Sag; thi mange vil holde paa, at hvis Arbejderne begynder Arbejdet igen under den Forudsætning, saa bliver Samarbejdet utaaleligt, og det var bedre at faa helt nye Folk.

Bedst vilde det være, hvis der kunde opnaas Enighed om glidende Værdiløn, i Lighed med Lønningsmaaden indenfor Mejeri-virksomheden. Arbejderne indenfor hver enkelt Branche maa være interesserede i, at Produktionen er rentabel, desto mere tjener de.

Nu prøves Kræfterne. Meget bliver der talt og meget bliver skrevet om Aarsagen til og Virkningen af Konflikten. Det mest uhyrlige, man har hørt, er de bombastiske ministerielle Majfesttaler. Efter disse at dømme skulde man tro, at disse Ministre fuldstændig mangler Føling med Tilstandene i Landbruget og kun interesserer sig for Arbejdernes Sag. Og man faar uvilkaarlig den Opfattelse, at Regeringen kun eksisterer for Arbejderne alene. Uforstaaeligt er det, hvis nogen Landbruger kan goutere dette. Ligeledes hører Professor Warmings Udtalelser forleden om, at Landbruget slet ikke er saa uundværligt i Danmark — uden i Landbrugernes egen Indbildning — men at man blot skal oparbejde andre Erhverv, ogsaa til det meningsløse Vrøvl, der bliver serveret saa meget af, og man kommer uvilkaarligt Digterens Ord i „Adam Homo“ i Hu: Ordener hænger man paa Idioter, Stjerner og Titler man Taaberne giir. —

Angaaende Virkningen af Konflikten saa er den slemme vist sjælden malet paa Væggen med stærkere Farver.

Det er et Faktum, at Svineproduktionen er tabgivende, og Aarsagen hertil er det ødelagte Marked i England. Hvad Aarsagen til dette er, skal her ikke gøres Forsøg paa at udrede, men naar nu alle er enige om, at Markedet er saa daarligt, det kan blive, hvis det skal kaldes et Marked, saa behøver man dog ikke skælve for den Bussemand, der daglig snart fra den ene Side og snart fra den anden manes frem med det Formaal at skræmme Landbrugerne til at gaa til Bidet til Fordel for det hele Samfund, som det saa smukt hedder. Men ingen kan som bekendt slaa en død ihjel. —

Faren for England er den værste, skrives der. Nok en Bussemand. Hvor skal de halvandet Hundrede Tusind Svin, som nu udebliver fra Danmark, komme fra? De falder ikke ned som for-dum Manna i Ørkenen. Og ingen fornuftig Landmand, hverken i Polen eller Kanada, basserer en

storstilet Flæsteindustri paa, at Konflikten i Danmark skal være i Aarevis. Nej, lad os ikke være nervøse og tro alt, hvad der fremføres af dem, der har modsatte Interesser som vi.

En hel anden Ting er, hvad Følgerne bliver for Danmarks Finansvæsen.

Men bliver disse skæbnsvangre, saa er det kun en Virkning af tidligere Aarsager — Nemesis, der aldrig udebliver Og er det forøvrigt nogen Skade til, at Statsminister Stauning og Professor Warming og deres Meningsfæller bliver belært om, at Danmarks Landbrug ikke er helt overflødigt endnu, men tværtimod. —

Er vi Landbrugere ikke længe nok blevet forurettede gennem den siden 1925 førte Valutapolitik? — Det var saa sandt, saa sandt, hvad Schovelin for en Maanedes Tid siden ved en Valutadebat i Rigsdagen sagde, at det var en Dødsynd at snyde Landbruget, som i Forvejen var forurettet.

Landbrugerne erkender det som en hellig Pligt at forsyne Landets Befolkning med Levnedsmidler, og tillige at producere alt hvad vi formaar til Export for derved st skaffe Penge til Landet; men som Vederlag herfor, kræver vi økonomisk Ligeret med den øvrige Befolkning. — Længe nok har vi arbejdet gratis og loyalt afleveret vor Produktion til Fordel for det hele Samfund med notorisk Tab for os selv. —

Vort eneste Haab om Lysning i Mørket, der ruger over os nu, er fri Valutahandel. Derfor griber vi Chansen der nu ligger for. Vi kræver nu hvad vort er. Vilader os ikke længere klippe som umælende Faar. — Derfor alle Landbrugere: Staa fast i Kravet: Tro paa Sejren, saa vinder vi den.

Vi har længe vidst, at vi var i Besiddelse af Nøglen til Spisekammeret, dette er et gigantisk Magtmiddel, som vi ikke maa misbruge. Vi holder selv af at leve godt, selv om mange Landmænd tiltrods for de smaa Priser, af Sparsommelighed, bruger ene Margarine, selv om de producerer Masser af Tønder Smør, og af samme Grund selv slagter og spiser Udsættersøerne og køber Slagteriaffald for at sælge de prima Svin. Men at vi ogsaa faktisk er i Besiddelse af Nøglen til Landets Pengekasse er ikke gaaet op for alle Landmænd før i disse Dage, da Landets Finansvæsen skælver og knager blot der er udeblevet Værdien af een Uges Bacon. Vi vil ikke spille Hasard med Landets Pengevæsen; men vil statuere et Exempel paa at Landbruget har en kolossal Magt, naar det optræder i Enighed: At vi vejer noget paa Verdensvægten: At vi ikke fortsat vil lade alt gaa til Slagteomkostninger og Tab ved Valutahandel, men selv vil have den Fortjeneste, som tilkommer os med Rette. —

Vore Konsumenter er vist ogsaa ved at opdage at det danske Bacon meget daarligt kan undværes paa Markedet. Prisstigning og andet kan tyde paa at vort Flæsk er blevet en Nødvendighedsartikel. Jeppe Aakjærs Digt er i Dag mere end nogensinde før blevet et Tidsbillede:

Verdensvægten gaar op og ned. Jordens Aksel i Vold forskubbes. Droner mæskes paa Flidens Sved. Uskyld græder, mens Æsler gubbes. Kræmmere kives, og Prangere støjer. Bønder pløjer! Bønder pløjer!

Kirken messer om hviden Krist. Banker krakker og Huse ramler. Barnet græder for Brød og Brist. Skælm fortærer, hvad Bravhed samler. Ulve gaar rundt i Faaretrøjer. Bønder pløjer! Bønder pløjer!

Landbrugernes Sammenslutning. Bladudvalget.

Fra Uge til Uge.

—o—

Ugen der gik,

bød paa Underholdning af forskellig Slags. Sidste Torsdag spillede Harmonika-Virtuoserne Gellin og Borgstrøm for fuldt Hus, og det maa siges, at det ikke er for intet, at de er verdensberømte. De spillede Koncertnumre og Slagere i Flæng, og var ej bange om Ekstranumre. Publikum gik hjem i Forvisning om, at Pengene til Koncerten var vel givet ud.

Ligeledes havde Fællesorganisationen fuldt Hus til deres Fest i Søndag paa Christensens Sal. Sangforeningen med Hr. Aage Alexandersen som Dirigent sang en Masse smukke og kvikke flerstemmige Melodier og Sange, og ind imellem opførte Allinge-Sandv. Dilettanter 2 raske Enaktere: „Den forfulgte Uskyldighed“ og „Politik og Kærlighed.“ Særlig det første Stykke blev ualmindelig godt spillet, og vi vil opfordre de flinke Dilettanter til, naar Lejlighed gives, atter at indøve nogle Komedier; thi det var en virkelig Fornøjelse at se deres Præsentationer.

Gymnastikopvisning.

2. Pinsedag Kl. 6,30 bliver der stort Rykind paa Teatersalen. Ikke mindre end 4 Hold Gymnaster fra 14. Skyttekreds giver under Hr. C. Kofoeds Ledelse en Opvisning i Gymnastik.

Vi bør alle møde op for at se, hvad Olskerboerne kan præsentere. Pige-, Dreng- og Dameholdet er efter Forlydende i den bedste Form, og især skal Karleholdet være noget for sig selv i Retning af Kraft og Smidighed.

Arrangør er Allinge-Sandvig Gymnastikforening, og denne indbyder sine og 14. Kreds Medlemmer til Bal efter Opvisningen.

Her i Allinge-Sandvig trænger vi til at se en god Opvisning, saa at den slumrende Interesse for Gymnastiken kan blive vakt, og vi kan tage fat med fornyet Kraft til næste Sæson.

Kender De Troldskoven?

Intet bedre Maal kan man faa til sin Tur Pinsemorgen end Stammerhalde. Troldskoven, Danmarks mest ejendommelige Skov, er ved at springe ud i Timevis kan man uden at trættes vandre rundt paa dens Virvar af smalle Stier under lysegrønne Grene og Ranker, mellem Klipper og Sten; thi Skoven skal ses og Fuglene skal høres ved Pinsetid. Og paa Hotellet, der har begyndt Sæsonen, faar man sin Morgenkaffe.

Biografen

fremviser 2. Pinsedag en yderst pragtfuld og godt indspillet Film: Madame Recamier.

Røde Kors

lader afholde Foredrag med Fremvisning af en Røde Kors Film, Torsdag d. 19. Maj. Se iøvrigt Annoncen.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet, derved støtter De os i vore Bestræbelser, for at faa det udsendt i videre Kredse

Avismakulatur,

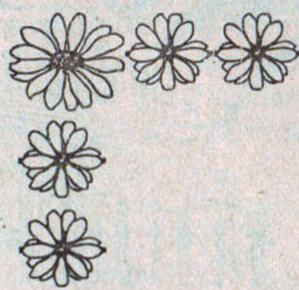
rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg (ca. 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Trænger Gardinerne til Fornyelse?

da se det store Udvalg, før De bestemmer Dem. Det samme gælder det gode Sengeudstyr, der sælges med fuld Garanti.

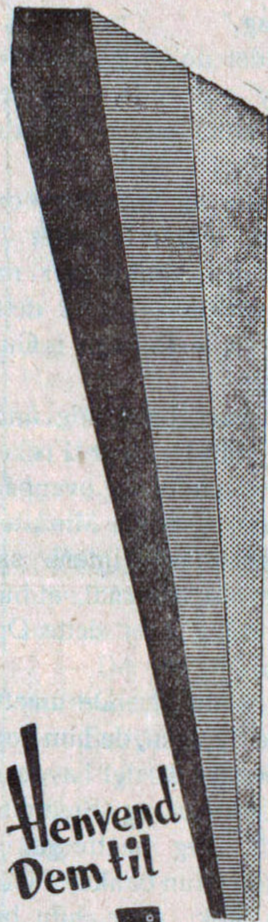
Nordlandets Handelshus.

Vore nye Uldmouseliner
er hjemkommet.
Nordlandets Handelshus.

NORD
LAN
DETS

HANDELSHUS.

DFA

Ønsker De en virkningsfuld og samtidig planmæssig Tilrettelæggelse af Deres Annoncering?

Ønsker De uden Forbindende Udkast til Clichéer, Forslag til Blade og Oversigt over Udgifterne?

Henvend Dem til

DE FORENEDE
TELEFON 3884
ANNONCEBUREAUER
KØBENHAVN K

Vi har endnu nogle

Sommerfrakker,

saa De kan blive forsynet til Pinsen.
Priser fra 22,00.

Se Vinduerne.

Allinge Messe

Th. Holm.

Fundne Cykler.

1 Herre- og en Damecykle.
Vald. Olsen, Allinge.

Marekmanns Bog- og Bladhandel

modtager

Annoncer og Tryksager fra Hasle og Omegn til Nordbornholms Bogtrykkeri.

Trykprøver forefindes.
Priser opgives.

Gornitzka, Allinge.

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs Opsigelse 4,5 pCt. p. a

Alm. Sparekassevilkaar 4

Boxer udlejes.

Kød, Flæsk, Pølser

modtages fremdeles til Røgning.

Hentes og bringes overalt.

Slagter Phillipsen, Sandvig, Tlf. 19.

Køb Deres

Pinse skjorte

i Allinge Messe

Meget stort Udvalg.

Alle Kvaliteter.

Alle Priser.

Hjertelig Tak for al udvist
Opmærksomhed ved vort
Sølvbryllup.
Ingeborg og Ole Olsen, Sandvig.

I min Ferie (ca. 14 Dage)
oaretages min
Praksis af
Dr. Kay Warhuus.
S. Borch.

Paa Grund af Bortrejse er min
Salon lukket fra den 17.—
19. Maj — begge Dage incl.
Helvig Jørgensen.

Dukken paa Fr. Hærs Basar blev
vundet paa Nr. 54. Bedes afhentet
inden 29. Maj.

Røde Kors
afholder Foredrag med Frem-
visning af Røde Kors Film af
Overlæge Svedsen, København
Torsdag den 19. Maj Kl. 7.30
paa Forsamlingshuset Ham-
mershus. Gratis Adg. for alle.

Spar Penge
og hent selv Deres Planter.
Jeg kan i Aar skaffe Dem Kaal-
planter i forsk. Sorter til 1/2 Øre.
Gode hærkede Tomater 3 Øre.
Tidlig Blomkaal 1 1/2 Øre.
Porre 1/2 Øre kan nu faas.
Helene Andersen,
Dalegaard, Olsker.

Den rette Pinsesko
til en billig Pris faas hos
Carl Larsen, Vesterg., Allinge.

Barnevogne.
Stort Udvalg af nye, smukke
Vogne er hjemkommet. Priserne
meget rimelige.
Klapvogne, Legevogne,
Løbehjul, Cykleheste og
Vugger.
Alt Tilbehør føres. Gummiringe,
Kaleschehjørner, Hjulholdere m.m.
Kulørt Emaljelak
i alle Farver — anbefales til bil-
ligst mulige Priser.

P. C. Holm, Allinge.

En ung Dame
til at sælge Kurkort, Badebilletter
og Tennisbilletter kan faa Plads
15. Juni.
Østersøbadet Bornholm.

Pinse-Skoen
er hjemkommen i forskellige Far-
ver og til billige Priser.
Skotejsforretningen
Central.

Tillavet Oliemaling
i alle Kulører i hel og halv Kilo
Daaser føres kun i bedste Kvalitet.
Kulørte Emaljelakker i hele og
halve Kilo Daaser.

Malerfernis.
Bedste Kval. til billigste Pris.
J. B. Larsen, Allinge

Solid Skotejsreparation
til billige Priser.
Skomager Hammer, Nørregade,
HASLE

Niels V. Grooss
Blikkenslager.
Aut. Gas- og Vandmester.
WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg.
Tilbud og Overslag gratis.

En ny 4—5 Personers
Bil udlejes
Tlf. 49. **Andreas Christensen,**
Nørregade, Allinge.

Stor offentlig Gymnastikopvisning

paa Christensens Sal 2. Pinsedag Kl. 6.30.
Opvisning af 4 Hold Gymnaster fra 14. Skyttekreds (Olsker).
Pige-, Dreng-, Dame- og
Karlehold under Ledelse af
Hr. C. Kofoed. — Entre: Voksne 50 Øre. Børn 25 Øre.
Arrangør: **Allinge-Sandvig Gymnastikforening.**
NB. Efter Opvisningen Bal for Foreningens Medlemmer, hvortil 14.
Skyttekreds indbydes. Medlemskort maa paa Forlangende forev.
Bestyrelsen.

Se her! Dags Dato har jeg zabnet et Urmagerværksted
i Nygade (overfor Hotel Allinge), og anbefaler
jeg mig til det ærede Publikum med alt i
Reparationer.
NB. Knive, Sakse o. l.
slibes holdbart og billigt.
A. Liljeroth.

I Thora Pedersens Modeforretning
er Sommerhattene nu hjemkommet.
Stort Udvalg i Frue- og Ungpige hatte.
Vi har pæne Hatte i Aar fra 5,50. **Daabsdragter udlejes.**

Naar Solen skinner om Søndagen
er det rart at have Film i Kameraet. Husk derfor at forsyne Dem i
Marckmanns Bog- og Bladhandel, Hasle.

GARDINER.
Det store Udvalg i Gardiner finder De i
MAGASIN DU NORD
Vi har lige fra ganske billige til bedste prima Kvaliteter.
Paa Lager er nye smukke Mønstre i hvide, creme og ecru
Gardiner, hvide og kulørte Etamine-Gardiner, Kunstsilke-
Gardiner i smukke Farver. Afpassede Stores og Stores i
Metermaal. Ecru Netstof fra 1,30 til 1.80 cm Bredde.
Victor Planck, Allinge.

Det betaler sig
at bruge det bedste Foder
til Kyllingerne.
Vi kan anbefale
til spæde Kyllinger: **BBB Start**, og til større Kyllinger:
BBB Kyllingefoder og **knækket Kyllingefoder.**
Disse fortrinlige Blandinger er fabrikeret af Blaakilde Møllers
Fabriker, og vi er meget gerne til Tjeneste med Blaakildes Fodrings-
vejledning og Beretning om Fodringsforsøg.
Vore forskellige Sorter er netop de rigtige, hvorved De faar
det største Udbytte af Deres Fjerkræ.

Produkten.
Iscreme! Vor anerkendte Iscreme:
NUCCA — VANILLE — ANANAS
er atter paa Lager i vort Depot i
Allinge ved Chr. Jørgensen. Tlf. 144.
anbefales.
Akts. Bornholms Iscreme-Fabrik, Rønne.
Tlf. 216 og 599.

Møllers Bogbinderi
Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.
Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.
I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Karlsens Flødeis! Vanille, Ananas, Naugat
i 1/4 og 1/2 Liter Maal a 80 Øre pr.
1/2 Liter. Selskabsanretninger paa
Bestilling. Vaffer. Bægre, Ispinde.
Marckmann, Hasle.

BRØDRENE ANKER, HASLE
JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.
Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Hotel og Restaurant Stammersha

Det er Omgivelserne,
der stemmer Sindet.
Stammershalde har de
smukkeste Omgivelser
anbefales for Pinseudflugter.
Aabner Pinsemorgen Kl. 7.
1ste Klasses Varer. Moderate Priser.
Madkurve kan medbringes.

Vil De have pæne Gulve køb da
Gulv Lakfernis
hos I. B. Larsen, sælges 1/2 og
1 Kilo Dunke samt løs Vægt.
Stærkkogt Fernis anbe-
fales til afslidte Gulve.
Bedste Gulvlak anbefales,
J. B. Larsen, Allinge.

Havregryn
til Kyllinger 15 Øre 1/2 Kilo.
J. B. Larsen.

Danske Sardiner
i Tomat 28 Øre Daasen
Dansk røget Sild i To-
mat 40 Øre Daasen.
Røget Sølaks (Lakserstat-
ning) i Skiver 90 Øre Daasen,
anbefales som meget delikat og
billig Paalæg.
J. B. Larsen, Allinge.

Stenværktøj
leveres paa Bestilling samt udføres
alle Reparationer.
C. B. Svendsen, Smedeforr.
Allinge.

Overretssagfører
Jac. Jensen.
Inkassationer, Ejendomshandler. Doku-
mentskrivning, Dødsbøbehandling m. v.
Kontor i Allinge:
(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Biografen.
2. Pinsedag Kl. 8.
Madame Recamier.
En af Sæsonens flotteste Udstyrs
og Kærlighedsfilm.

Mejeriet Kajbjerggaard.

Til Pinsen anbefales vor Ananas-, Nougat- og Vanillie-Is
og vore Ispinde. Byens bedste. — Alle Sorter kan uden
forudgaaende Bestilling faas hos **Hr. Knud Hansen, Havne-**
gade og Enkefru Jensen, Sandvig.
Ring til Nr. 86 - og Isen bringes!
Vore øvrige Mejeriprodukter bringes i Erindring.

Vi har særlig billige Priser paa
emailerede Vaske og Murgryder
som er paa Lager i mange Størrelser.
Galvaniserede Spande og Baljer
sælges til meget smaa Priser i
Nordlandets Handelshus.

Meget stærke kantskaarne Brædder.
Alle Tykkelser, alle Bredder, alle Længder,
passende til alt Reparationsarbejde - og Priserne er meget
billige, naar der sælges kontant.

Nordlandets Handelshus.

Til Eftersaaning
og til Grøntfoder anbefales Vikker,
Ærter og Blandingskorn samt alle
Sorter Roer — af prima Kvalitet.
Superfosfat, Kalksalpeter, Chili-Salpeter,
udsælges til smaa Priser pr. Kontant.
Nordlandets Handelshus.

Tagtjæring og Kalkning
udføres hurtigt og billigt.
Axel Hansen,
Villa Godthaab, Klemensker.

Hotel
„Stammershalde“
2. Pinsedag Kl. 8: Stort Bal.

Billige Kranse, Dekorationer,
Blomster
forsendes overalt.
Bdr. Andersen,
Handelsgartneri.
Tlf. Allinge 110.

Astma
Lungesygdom, Næse-, Hals- og
Svælgkatarr, Bronchitis, Em-
fysem, Nervøsitet, Søvnløshed,
Forkølelse etc.
Dr. Hassencamps Medicatus
pat. Inhalationsapparat Kr. 10,—
Literatur, Brugsanvisning og Anbe-
faling fra Læger og Patienter til-
sendes gratis og franco.
M. Bro kem. tekn. Fabrik.
Danasvej 32 — København V.

Nyt Lager af
Wedela og Alshoe Fodtøj
til meget rimelige Priser.

Et Parti Skotøj
udsælges med 20 pCt. Rabat.
Allinge
Fodtøjsmagasin

Aktieselskabet
Hasle Bank
modtager Indskud paa Ind-
laansbog og Folio, Termins-
ydelse til Kreditforeninger,
ordner Kreditlaan m. m.

Tegnebogen.

Fortælling af **Axel Thomsen.**

— 0 —

— Men Astrid, prøv saa paa det! Alle 200, hører Du; Det er den allersidste Udvej. Har vi dem ikke til Huslejen i Overmorgen, bliver vi smidt ud af Lejligheden. Farvel, lille Astrid, prøv det saa, hører Du.

— Ja, Erik ja . . .

Det gaar ikke. Det er komplet haabløst. Hverken Fuldmægtigen eller Chefen giver mig nogensinde 200 Kr. forud — det er jo over en Maanedes Gagel! Jeg spørger dem slet ikke om det. Hvorfor sagde jeg ja baade nu og i Aftes til Erik og tog imod hans taknemmelige Kys? Aa, jeg kunde jo ikke andet. Han har jo gaaret og skjult det for mig indtil i Gaar Aftes. Han har stille og forpint prøvet alle Muligheder, indtil det bristede for ham, og der kun var mig. Vort kære lille Hjem bliver smidt paa Gaden i Overmorgen.

Hvad skal vi saa? Ingen af Familien har Plads. Jo, til Børnene maaske. Knud ét Sted og Inger et andet. Aldrig forlader jeg Børnene! Men hvor skal vi hen? Melde os paa Husvildeafdelingen? Aa, det er forfærdeligt. Det er al den Sygdom i Vinter, der har slugt vore Penge. Erik er saamænd flittig og paapasselig nok, og jeg . . . naa ja, jeg hjælper dog til. Træt er jeg, naar jeg om Aftenen kommer hjem fra Kontoret og skal til at begynde paa Stuerne og Middagsmaden, men jeg lader mig selvfølgelig aldrig mærke med det . . . det var nu vist af bare Overanstrengelse, jeg var saa syg i Vinter. Man skulde aldrig gifte sig med en Mand, som . . . Som hvad? En gift Kvinde med smaa Børn skulde blive i sit Hjem, dér er mere end nok at gøre! Hm ja, suk Du bare over dit dumme, overfladiske Snak, jeg maa alligevel prøve at skaffe de 200 Kr., jeg maa prøve, vidste jeg blot hvordan . . .

Se ham der, hvor han kigger paa mig. Fin Herre med Dokumentmappe under Armen, vel sagtens en ung, kendt Sagfører eller Direktør, som ikke tager det saa nøje med 200 Kr. Har De 200 Kr., De vil laane mig for mine store, brune Øjnes Skyld? Puh, jo vist! Jeg vilde saamænd heller ikke modtage dem. Nej, den Vej gaar jeg aldrig nogensinde. Heller ikke aabenlyst? Fortælle Erik det: Nødvendighed, den eneste Maade i yderste Øjeblik, og gjorde det noget? Puh ha, hvor kan en Kvinde vælte den Slags Snavs og Skam over sin Mand og sit Hjem? Jo, aldeles afgjort mener jeg det! Saa alligevel Udsmidning og Husvildeafdelingen, som jeg gruer for.

Frøken Olsen sidder og ser paa mig. Ser jeg paafaldende ud til Morgen? Det vilde saamænd ikke være underligt. Skal jeg spørge hende, hvad hun mener om en Henvendelse til Chefen? Saa, der kommer Fuldmægtigen!

— Aa, Fru Smith eller Frøken Olsen, kan en af Dem gaa hen med dette Brev til en Herre paa Grand Hotel, der rejser med Formiddagstoget? Tak, Fru Smith. Men lige med det samme. Det haster jo!

Men, jeg har Hovedpine i Dag. Det gør helt godt at komme ud i den frie Luft, Grand Hotel. Ja, der ligger det! Man gaar vel lige op ad Trappen . . . jo, 1ste Sal, sagde Fuldmægtigen . . . bløde, gyldne Fløjlsløbere . . . fint skal det være. Hvad er det der ligger paa Trappen? En Tegnebog. Sort, tynd. Den er vist bare tom og kastet væk. Næ, 1—2—3—4 Pen-

gesedler paa . . . 500 Kr., en visen Rose, et Par Restaurationsnotaer . . . nogle 10 Kr. Sedler i det lille Rum . . . intet Navn. Hm, jeg gaar først op med Brevet paa Nr. 6. Her er Værelset. Nu banker jeg paa.

Tak, mange Tak, Frøken. Vil De hilse Chefen. Tak skal De have.

Hvor afleverer jeg mon Tegnebogen? Hos Portieren eller paa Kontoret, hvor er det? Nej, hos Portieren dernede ved Indgangen, det er jo lettest.

— — —

Hvor er jeg? Jeg synes ikke, jeg kender Gaden. Jeg maa ind i den Port. Jeg er svimmel. Jeg gaar lidt herop paa Trappen og sætter mig paa et af Trinene.

Jeg gik jo ikke til Portieren! Jeg gik lige forbi ham og ud ad Døren. Jeg er jo da tossedum; Jeg tænkte slet ikke paa det straks. Det faldt mig slet ikke ind, først da jeg kom forbi Portieren, faldt det mig ind, at det var Vanvid at give ham Tegnebogen. Se, der i Rummet ligger de 2000 Kr. Og saa 10 Kr. Sedlerne, nogle Stykker i Tilgift. Er dette ikke et Guds Mirakel, som man kan takke Vorherre for! Aa, hvor jeg ryster af Sindsbevægelse. Jeg maa sidde lidt endnu, jeg er slet ikke i Stand til at gaa. Jamen det er for meget! Jeg tager blot den ene 500 Kr. Seddel og lader Resten blive liggende her. Det er dog bedre! — Hvis mon den er? En Levemands efter Restaurationsnotaerne at dømme . . . én, der tjener sine Penge let, altfor let. Maaske en Svindlers, Bondefangers, . . . en Forbryders. Forbryder! Hvad Straf er der for den Forbrydelse at tage denne Tegnebog? Et Tyveri simpelt hen. Ingen formildende Omstændigheder? Naa-aa? Nej! Jeg vil ikke ha den. Selvfølgelig vil jeg ikke ha den. Efter Kontortid afleverer jeg den. Hvad vilde Erik sige? Eller skulde jeg tie stille og sætte Pengene hen paa en Bog? Føj, nej, det er altfor mange. Var der dog bare f. Eks. 300, 350 Kr., saa havde jeg afgjort beholdt dem. Aa, jeg sidder her endnu! Hvor længe har jeg mon siddet her? Jeg maa skynde mig tilbage til Kontoret. Nu er jeg heller ikke Spor af svimmel mere.

— — —

Puh ha, mit Hoved bliver værre og værre. Skal jeg ikke alligevel beholde dem? De 200 faar Erik saa i Aften. Jeg kommer endda med ekstra Overraskelser: flnt Brød til Theen, en Flaske Vin, Chokolade til Børnene. Uha det kryber som Utøj over hele Kroppen, og jeg synes, mine Hænder er klæbrige af Snavs. Er det den Følelse, man har, naar man er — jo, sig det bare — — naar man stjæler, er en Tyveknægt?

— Frøken Sørensen, sig mig engang, jeg læser nemlig for Tiden en spændende Roman; hvad vilde De gøre, hvis De fandt en Tegnebog paa Gaden med 2000 Kr.? Hvis De altsaa var fattig og netop i Øjeblikket trængte meget haardt?

— Aa ja, det er jeg! Jeg beholdt selvfølgelig Pengene.

— Stjal De dem?

— Næ, naturligvis, det gjorde jeg vel ikke. Jeg turde saamænd ikke!

— Hvorfor turde De ikke?

— Aa, Numrene. De kunde jo være opskrevne, det har jeg læst et Sted, skønt . . . Naa, alligevel vilde jeg meget nødigt finde saadan en Tegnebog. Al den Kval og Kamp med Fristelsen!

Ja, hun har Ret. Det er Kval og Kamp, der gør Hovedet fuldstændig skørt. Der er heller ingen Mening i at friste En saadan —

og netop 1 Dag! Det er aldeles satanisk gjort, hvem der saa gør det. Men jeg tager nu de 200. Hvad jeg gør med Resten, aner jeg ikke endnu. Foreløbig sender jeg paa Tegnebogens Regning Bud over paa Apoteket efter nogle Aspirinpulvere.

Og saa tager jeg ikke lige hjem efter Kontortid. Jeg maa ringe til Erik og finde paa en Udflugt. Jeg maa dog være lidt alene og samle mig til en eller anden Beslutning.

Jeg forærer for Resten Erik en fin ny Shagpibe. Jeg køber et Par graa Rusko til mig selv. Og en ny Sommerhat, som jeg længe har trængt til. Og hvad skal Børnene have — af dine Tyvekoster? Jeg gaar til Portieren i Aften! Og bliver smidt ud i Overmorgen? Det er snart lige ravraskende galt, hvad man end gør. Men jeg kan da i hvert Fald gaa paa Politistationen med den og faa 10 pCt. i Findeløn. Saa klarer vi alligevel de 200 i Overmorgen paa rent ud mirakuløs Maade. Er det ikke det allerbedste! Det eneste rigtige! Det helt selvfølgelige! Jeg kan jo slet ikke mere gaa til Portieren. Jeg kan da ikke sige nu i Aften, at jeg har fundet denne Tegnebog — i Formiddags!

— Ih, Astrid, hvad er det, jeg hører. Har Du fundet en Formue?

— Hvad siger Du? Jeg saa slet ikke, Du kom herind, Karen. Hvem siger det?

— Naa—aa, Frøken Sørensen tænkte sig bare . . .

Skal jeg sige hende det? Jeg siger Karen det hele. Hvorfor? Aa, for at faa Gang i det. Jeg kører i Ring med den Tegnebog her alene, og mit stakkelt Hoved.

— Lad mig se den, Astrid! Karens Øjne straalere, som naar man fortæller Børn Eventyr.

Jeg tager min Taske, der hele Dagen har ligget ved siden af mig, og viser den tynde, sorte, uanselige Tegnebog frem. Vi undersøger den i skøn Forening!

— Du vil da ikke beholde den? Karen ser paa mig. Et underligt Blik, synes jeg . . . Ja, hvorfor er det underligt?

— Nej, selvfølgelig skynder jeg mig at svare.

— Hvorfor har Du den da endnu i din Taske? siger hun, da jeg atter putter den ned.

Jeg bliver blussende rød. Hun kysser mig paa Kinden og løber nu videre med sine maskinskrevne Papirer, da Chefen øjnes langt borte.

Det var godt, at jeg sagde hende det. Nu er jeg fri. Nu er jeg reddet. Nu har jeg en Medvidner. Nu maa den afleveres. Jeg har for Resten aldrig villet beholde de Penge. Nej, vist ej! Jeg er ingen Tyv. Men det var saa morsomt og spændende at drømme om dem, og det kan man jo kun, saa længe de ligger her hos mig. Det var dog vist alligevel den eneste Grund til, at jeg ikke straks afleverede dem. Aa, jeg er fri igen. Saa faar jeg altsaa Findelønnen, forhaabentlig med det samme i Aften, jo, det maa jeg se at faa, vi skal jo bruge dem i Overmorgen! Jeg maa sige paa Stationen i Aften, ja, hvad maa jeg sige . . . Saa, nu ringer Telefonen!

— Ja, det er mig.

— Mit Navn er Halk, Slagtermester Halk. Er det rigtigt, at Fruen har fundet en Tegnebog i Formiddags paa Grand Hotellets Trappe?

— En Tegnebog? Jo—o.

— Med 2040 Kr. i Sedler. Man har set Dem samle en Tegnebog op, lige før De gik op til Værelse Nr. 6 med et Brev fra Deres Chef.

— Ja — jo — jo det er rigtig nok.

— Hvorfor har De dog ikke afleveret den straks til Portieren? Himmel og Jord har været i Bevægelse!

— Det var vist ogsaa galt. Jeg vilde aflevere den paa Politistationen nu i Eftermiddag.

— Ja, nu behøver De jo naturligvis ikke at gøre det, Frue. Det giver saa megen Ulejlighed for begge Parter. Jeg kommer hellere op til Dem og henter den. Naturligvis faar De Findeløn, 10 pCt. det er 204 Kr. Vi er flotte og giver 205!

— De kan komme inden 4¹/₂ saa lukker vi.

— Mange Tak, Frue.

— Aa, hvor jeg ryster! Man har altsaa set mig paa Trappen. Aa, det var godt, han ringede! Hvis jeg nu i Eftermiddag efter Lukketid alligevel ikke var gaaret til Politistationen — og véd jeg, om jeg var gaaret? véd jeg det? men tog Pengene med hjem . . . eller købte Pibe og Sko og Hat og . . . lige paa Grænsen, Astrid! reddet fra en Forbrydelse lige paa Grænsen!

Aa, hvor er jeg glad! Jeg skriver forkert paa Maskinen. Jeg kan ikke bestille noget. Bare han snart vilde komme, og vi kunde faa denne afskydelige Tegnebog helt ud af Verden. Hvornaar mon han kommer?

— Hvad siger De? Skal jeg ind til Chefen? Naa? Hvad vil han mig?

Nedrullet Gardin. Chefen ser saa mørk og alvorlig ud. Hvad skal jeg svare, hvis det nu er Tegnebogen?

— Et Brev til London? Det har jeg ikke skrevet. I Formiddags. Næ. Jo, for Resten . . . jeg véd ikke? Nej, jeg kan ikke huske det, ja, det er mærkeligt, det er det ogsaa. Nu skal jeg se Kopierne efter . . . nu lige med det samme.

Puh, jeg er helt fortunlet. Hvad mon han tænker om mig . . . jeg har vist set forfærdelig ud.

— Der er en Herre ude i Ekspeditionen, som vil tale med Dem, Fru Smith!

— Om et Øjeblik. Om et Øjeblik. Jeg skal først ind med en Kopi.

— — —

Saa.

Dér sidder han. Han ser ikke ret velhavende ud. En ung Mand.

— Sig mig, har De opnoteret Sedlernes Nnmre? Hvorfor i al Verden spørger jeg Mænd om det?

— Næ—æ? Aa, jeg forstaar, Frue, he, he. Tegnebogn er sort, noget til Aars og tynd. Der er en visen Rose og to Restaurationsnotaer foruden de fire store Sedler. Og saa fire 10 Kr. Sedler i det lille Rum.

— Aa, det var ikke derfor, jeg spurgte — — Værsgod!

— Tak! 205 Kr. i Findeløn, værsgod. Og saa Tak, Fru. Det var ikke engang mine egne Penge, saa man har jo været lidt . . . lidt . . . Tak. Farvel, Frue!

Jeg har ringet til Erik. Foreløbig lod jeg, som om Chefen virkelig havde bevilget de 200. Stor, ubehersket Glæde, naturligvis.

Saa, der er Karen igen.

— Tænk, Karen, Ejermanen har ringet . . . og været her lige nu. Uha. det kunde lige paa Nippet være bleven en forfærdelig Historie. Jeg fortæller hende det hele.

Karen hører til med store, stive Øjne og aaben Mund. Hun har travlt. Hun har altid travlt. Hun kysser mig igen paa Kinden og forsvinder. Hun er den eneste, jeg rigtig bryder mig om herinde paa det store Kontor.

— — —

10 Kr. fik jeg hos Pantelaaneren

for mit Armbaandsur i Pant. Saa har jeg 15 rede Kroner! De skal bruges til en glad Aften i den store, fine Restauration nu i Aften med Erik. Vi skal fejre Begivenheden. Nu tager jeg her fra Pantelaaneren med Sporvognen hjem.

Og nu er vi altsaa i Kafeen. Humøret straalende efter en meget, meget anstrengende Dag, vist den mest anstrengende i hele mit Liv. Jeg vil nødig leve den om en Gang til . . .

— Jeg skal ud paa Toilettet og ordne mit Haar lidt, siger jeg til Erik i Aftenens Løb. Bestil bare Kaffen med det samme.

Hvad er det! Derhenne ved det Bord? Aa, Snak! Jo! Jo! Karen og Slagtermester Halk. Stor Opdækning, Blomster, Champagne. De har ikke set mig. Jeg skynder mig bort. Jeg er svimmel. Jeg kan ikke flytte mig. Jeg er ved at falde om herinde i Toiletværelset.

Det er umuligt, er det ikke? Jamen det er jo ham! En, Karen kender! Det er altsaa slet ikke hans Penge. De var i Ledtog! Hun saa Tegnebogen i min Taske . . . vilde saa gerne . . . vi undersøgte den sammen . . . hun har telefoneret efter sin frække Ven . . . det er slet ikke hans Penge . . . og nu fester de og deler Rovet. Nej, nej, det er ikke sandt, jeg er syg, jeg drømmer det bare, det er Nerverne, jeg er saa træt, saa dødtæt . . . Nej, jeg kan ikke sidde her og sove. For det er Sandhed alligevel. Det er Sandhed. Luk Døren op og gaa ud og se! Hun den eneste, jeg brød mig om derinde paa Kontoret; hun kyssede min Kind og havde paa mindre end 10 Minutter sin hæslige Plan færdig til at udføre i alle Enkeltheder. Paa mindre end 10 Minutter! Og kan hun gøre det, saa kan hun vel ogsaa gøre andre ækle Ting, har vel allerede gjort det. Og det er Karen, som jeg holder af og troede at kende saa godt. Kan jeg da ikke hjælpe hende? Faa hende fra det? Faa hende ud af hans Kløer? Men hvordan? Tale med hende i Morgen? . . . Jeg er svimmel, jeg kan ikke mere i Aften. Vi maa se at komme hjem, bare hjem.

Køb paa Deres egen Egn!

— 0 —

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne for et Samfunds Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse handle i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes.

Man bør huske, at for hver Krones Fortjeneste man undtager sin Bys eller Egns Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i en By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillet ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver behandlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistensbetingelse.

